

SANATÇI OLMANIN “GÜZEL İNSAN” YANSIMALARINDAN BİR PORTRÉ

Sanatçı olmak yaratıcılık, duyarlılık, çok yönlülük, sorumluluk ve sevginin ışık olarak yansımaları topluma..“Güzel insan” modeli olmak kişinin eseriyle, yaşam biçimiyle, ilişkileri, dostlukları, toplumsal sorumluluklarıyla sergilediği bir duruş, bir bütündür. Bütün bu özellikleri yüreğinde taşıyan ve yapıtlarına yansıtan sanatçımız Nur Esen ile atölyesinde, Başkent'in karlar altında, soğuk bir kış gününde sizler için söyleşirken yüreğim ısındı.

Semra Sancak: “Gazi”li sanatçımız olarak sizi resim ve heykellerinizle, ayrıca öykü ve masal yazarlığınız ile tanıyoruz. Çok yönlü, sıcak, renkli, sanatçı kişiliğiniz ile sizi daha yakından tanıyabilir miyiz Nur Hocam?

Nur Esen: Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümü Grafik Ana Sanat Dalı, Mürşide İçmeli Atölyesi’nden 1977 yılında mezun oldum. Kendisini geçen yıl aralık ayında kaybettik. Arkasından Hamiye Çolakoğlu hocamızı. Her iki güzel insanı da saygıyla anıyorum.

1988 yılında eşimin görevi nedeniyle üç yıl bulunduğumuz Kopenhag’da başta Ulrik Hoff atölyesi olmak üzere çeşitli atölyelerde resim çalışmalarına devam ettim. Ayrıca, çocuklar için yazdığım öykü ve masallardan bazıları çocuk dergilerinde yayınlandı. Öykülerimi kitaba dönüştürmek isterdim. Devlette 11 yıllık bir çalışma hayatım var. Çocuklarım ve yurt dışı tayinleri nedeniyle işi bıraktım.

Birleşmiş Ressamlar ve Heykeltıraşlar Derneği üyesiyim. Derneğin 6 yıl süreyle yönetim kurulu üyeliğini ve 4 yıl da Genel Sekreterliğini yaptım. Ayrıca, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği’nin ; “Çağdaş eğitimin sağlanması, böylece bilinçli, eğitilmiş, evrensel insan, çocuk, kadın haklarına saygılı, çevreye duyarlı, Atatürk İlke ve Devrimlerinin aydınlığında, çağdaş bir toplum oluşturulması amacıyla kurulmuş, partiler üstü bir dernektir” ilkesinden etkilenerek 1994 yılında Ankara Şubesi üyesi oldum, daha sonra da Ümitköy Şubesi’nin kuruluşunu gerçekleştirdik; halen üyesiyim. Bu süre içinde Sayın Türkan Saylan ile birlikte çalışmak ve onun ışığı altında ÇYDD ailesinden olmak, benim için en büyük onurdur.

S.S: Atölyenizde çalışma tarzınız ile ilgili neler söylersiniz. Spontan mı başlarsınız resme, ön çalışmalarınız olur mu?

N.E: Tabii ki bir fikir ile yola çıkarım. Tuvale önceden çizim yapmam. Fırça darbelerim beni nereye götürür bilemem. Konularım belirli bir simge etrafında toplanmaz.

Tuvalin karşısına geçtiğimde o andaki ruh halim çok önemli. Çünkü ruhum tuvale yansır. Bu durumun çok hassas ve duygusal yapımdan kaynaklandığını düşünüyorum.

Doğaçlama esintiler daha önde olur. Genellikle, “resmini yapmalıyım” dediğim şeyi ki bu bir renk olabilir, manzara olabilir, bir insan, bir hayvan olabilir.. Hatta bir gülümseme olabilir. Küçük notlar alırım. O notlar kaybolur... aklımda kalanları yaparım.

Toplumsal olaylardan çok etkilenirim. Endişelerim, hayal kırıklıklarım, mutluluk veren resimler yapsam bile, bazen renklerime zaman zaman da figürlerime yansır.

Bir sergimde bir sanatsever tablomdaki figürü göstererek “bu ben miyim?” demişti. Benim için yeterliydi o cümle. Çünkü siz resme başlarken ve resim bittiğinde bir heyecan, bir haz duyarsınız. Eğer sizin resminizi izleyen birisi de aynı heyecanı duyarsa çok mutlu olursunuz.

S.S: Nur Hocam, renklerin ve figürleriniz çok samimi ve özgün, size yön veren bir ekol, tarz var mı?

N.E: Bütün renkleri severim ve kullanırım ancak, mavi ve yeşil en çok kullandığım renklerden. Nedenini bilmiyorum. Resimlerim ekspresyonistlerden etkilenmeler taşıyor. Örneğin, Norveç-Oslo’da Munch Müzesi’nde Munch’un tablolarından çok etkilenmiştim. Tablolarında kız kardeşinin ölümünün, annesi de kız kardeşi de veremden ölmüşler, acısını yüreğimde hissetmiştim, ağlatmıştı beni.

Çılgık tablosunun önünden ayrılamamıştım. Suskunluğun içinden çıkan bir çılgılık gibiydi. Müthiş bir duygu taşması vardı. “İşte, sanat bu” diyorsunuz...

Sanat benim için, kirli havadan temiz havaya çıkıp, derin, derin nefes almaktır. Gerçekten sanatla iç içe olduğunuzda “ruhunuzun yıkandığını” hissedebilirsiniz.

“SANAT OLMAZSA BARBAR TOPLUMLAR OLUŞUR”

S.S: Sadece resim değil, heykelleriniz de resimlerinizdeki figürlerin ruhlarıyla tuvalden çıkıp boyutlanıyorlar adeta. Hangisi sizi daha çok temiz havaya çıkarıyor dersek önceliğiniz var mı?

N.E: Heykel yapmayı çok seviyor ve özlüyorum ancak, son yıllarda daha çok resme yöneldim. Çamura dokunmanın, üç boyutlu çalışmanın verdiği mutluluk daha derin. Son sergimde tuval üzerine dokularla çalışmam belki de heykeli özlediğim içindir.

S.S: Sergilerinizden bahsedebilir misiniz?

N.E: Bugüne kadar ikisi online olmak üzere ondört kişisel sergi açtım. İlk kişisel sergimi 1994 yılında, ilk heykel sergimi ise 1996 yılında açtım. Resim ve heykel dalında yurt dışında ve yurt içinde birçok ortak ve karma sergiye katıldım. Çeşitli “Ressamlar Buluşması” etkinliklerinde yer aldım.

S.S: Yurtdışında çeşitli sanat ortamlarında bulunmuş birisi olarak, ülkemizde sanatçı olmak nasıl bir duygu, ya da size göre iyi ve zor yanları var mı ?

N.E: Son yıllarda zor günler geçiriyoruz. Eserlerimizi yaratırken baskı hissediyoruz. Bu sadece resimde değil tabii; müzikte, tiyatrodaki, sinemada ve güzel sanatların diğer bütün dallarında. Oysa sanatçı özgür olmalıdır. İçindeki korkuları atmalıdır ki özgün eserler yapabilsin. Sanat, bize kaliteli yaşam sağlar. Görmeyi, estetiği, güzel olanı öğreniriz. Ruhumuzu canlandırır. Farkındalığımız artar. Gözlem yapabilme, değerlendirme yeteneğimiz, yaratıcılığımız gelişir.

Eğitim cehaleti alır ancak eğitimin içinde “sanat” olmazsa barbar toplumlar oluşur. Sanatsız bir toplumun geleceği olmaz. Atatürk ne güzel söylemiş; “Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş olur” diye.

S.S: Hazırladığınız bir sergi ya da proje var mı? Sanatseverlere buradan müjde verelim mi?

N.E: Türk-Amerikan Derneği Emin Hekimgil SanatGalerisi’nde 9-28 Şubat 2015 tarihleri arasındaki sergimde; tuval üzerinde “karışık teknik” dokular yaratarak, boyut kazandırarak yaptığım çalışmalarımı ilk kez sergiliyorum. Bütün sanatseverleri beklerim.

S.S: Sanatınız ve duruşunuz kadar içten olan söyleşimiz için çok teşekkürler.

N.E: Ben de teşekkür ederim.